

”Havsandar” gick hem bland

”Jättebra”, ”Spännande”, ”De spelade bra”.

Det var några omdömen från den unga publiken när Ålands projektkör framförde sin Östersjösaga ”Havsandar” för skolelever på Ålandicas stora scen förra veckan.

Nya Åland pratar i pausen med **Anton Söderlund**, **Simon Meyer** och **Milo Eckerman** från 6B i Vikingaåsen skola.

Vad tycker ni om ”Havsandar” så här långt?

– Jättebra. Spännande, och lite sorglig ibland. Man får en inblick i hur fisken i havet har det, säger Anton Söderlund.

– Den är rolig, och spännande, och de spelar bra, säger Milo Eckerman.

– Den var bra för de visade mycket känslor, säger Simon Meyer.

Anton Söderlund tycker mest om musiken, ”när kören sjunger”. Simon Meyer tyckte om **Alexandra Sjöbloms** elddans i slutet av första akten.

Alla tre har varit på Ålandica förut.

– Jag var på en pianokonsert, säger Anton Söderlund, som själv spelar piano.

Milo Eckerman har varit på en Dunderdans-show – ”min syster är med i Dunderdans” – och Simon Meyer på en konsert: ”jag kommer inte ihåg”.

Vad tror ni att händer i andra akten?

– Jag tror de får stopp på trälarerna och räddar Flode, säger Anton Söderlund.

Från ”bra” till ”helt ok”: det är utlåtandena från **Tinja Willford**, **Cajsa Fjäder**, **Ronja Holmström** och **Leia Clewett** från 5C i Vikingaåsen.

– Jag tycker om dansen, säger Tinja Willford, och får medhåll från Cajsa Fjäder.

Ronja Holmström gillar musiken.

– Och det är bra ljud.

Låter det som musik som du brukar lyssna på?

– Nä. Jag brukar lyssna på Bolaget. Leia Clewett tycker också om musiken.

– Både när kören sjunger och när de sjunger ensamma.

Anton Söderlund, Milo Eckerman och Simon Meyer från 6B i Vikingaåsen gillade ”Havsandar”.

Alla fyra har varit på Ålandica förut, en på körkonsert, en annan på musikalen ”Annie”, och två på ”Babblarna”.

Vad tror ni händer i slutet av ”Havsandar”?

– Flode kommer tillbaka. Det blir ett lyckligt slut.

”Barntillvänt”

– Över förväntan.

Så summerar en anonym lärare föreställningen. Farhågorna att eleverna skulle ha svårt att sitta stilla kom på skam.

– Vi trodde att den skulle vara mycket mer avancerad, och hade hört en del vuxna säga att det inte var så lätt att hänga med. Men de hade kanske stängt fantasifönstret... Ensemblen gjorde överhuvudtaget ett bra, barntillvänt jobb, enligt läraren.

– Innehållsmässigt så valde de en lagom nivå för tematiken i Östersjön. Har man gjort lite förarbete med sin klass om Östersjön så känner de igen det, och det stärker ju det pedagogiska.

Läraren passade på att iakta sina egna elever medan föreställningen pågick.

– Jag tittade på dem lika mycket som på scenen. Det var många ganska fascinerade minner. Jag har inte hunnit utvärdera med eleverna – vi hade så lite tid på oss när vi kom tillbaka till skolan – men det var inget gnäll i bussen, och baserat på deras minner tror jag att de flesta tyckte det var värt att sitta där.

Uppskattat förhandsmaterial

Läraren uppskattade att få material om ”Havsandar” på förhand.

– De skickade videonuttag med små intervjuer. Det var jättebra, eleverna fick lite bakgrund. Och vi pratade i klassen

om att lägga märke till inte bara skådespelarna, utan också titta på dräkter, kuliss, ljud och ljus.

Lärare tyckte också att det var fint att skådespelarna kom ut i foajén efter föreställningen.

– Synd bara att vi hade så brått, det kändes nästan oartigt att vi måste springa iväg. Men vi lärare sa till varandra att det här borde vi få göra varje år. Det är långtifrån alla barn som får komma iväg på liknande grejer.

En annan lärare instämmer.

– Mina elever tyckte föreställningen var bra, och det var en upplevelse för dem. Det är inte många som kommer iväg med sina föräldrar på sådant här, så därför har skolan en uppgift här. Vi hade förberett oss, och talat med föräldrarna så att barnen visste hur de skulle bete sig.

Stiftelse stod för noten

Ålands projektkör gav sammanlagt tre föreställningar av ”Havsandar” – två i torsdags och en i fredags – som sågs av totalt cirka 1000 elever. Föreställningarna finansierades – som Nya Åland skrivit tidigare – av den fastländska Stiftelsen **Brita Maria Renlunds** minne. Stiftelsen firar jubileum i år genom att bjuda alla svenskspråkiga barn i årskurserna 4–6 i Finland på en teaterupplevelse. Den teaterupplevelsen blev alltså ”Havsandar” för de åländska skolbarnens del.

Den version av ”Havsandar” som visades för skolbarnen var något förkortad, och bestod av två akter om 45 minuter med en halvtimmes paus.

SUSANNA SKOGBERG
susanna.skogberg@nyan.ax

JONAS EDSSVIK
jonas.edssvik@nyan.ax

”Bra”, ”Helt ok”: det var betyget för ”Havsandar” från Leia Clewett, Ronja Holmström, Cajsa Fjäder och Tinja Willford i 5C i Vikingaåsen.

Elever skickade flaskpost om ”Havsandar” och Östersjön

Skicka flaskpost till havsandarna och till de som bestämmer över Östersjön: den inbjudan fick eleverna i publiken både före och efter föreställningen. Många tog chansen.

Eleverna fick via flaskposten säga vad de tyckte om föreställningen, fråga om arbetet bakom, skicka önskingar och uppma-

ningar till människor, och skicka hälsningar och frågor till havsandarna.

Flaskorna stod ute i foajén och

fylldes med snabbt med handskrivna lappar.

Föreställningen hissades av eleverna: ”jag älskade föreställningen”, ”den finaste musiken nånsin”, ”den va jette bra”, ”jag tycker om låten Tårar i stormens öga”, ”Tack för att vi

missar skola! Ni är så bra på att dansa”, var några av omdömena.

Många passade också på att uppmana alla att sluta smutsa ner Östersjön.

”Havsandar-produktionen har lovat eleverna att varje brev ska

nå sina läsare”, skriver **Isabella Grüssner-Sarling**, som stod för manus och regi till föreställningen.

SUSANNA SKOGBERG
susanna.skogberg@nyan.ax
tfn 528 467

skoleleverna

Fre-
dagens före-
ställning av "Havs-
andar", med skolelever
i bänkarna. På scenen
Frode Lantz (Flode) och
Nicklas Lantz (Mannen).
I bakgrunden dirigenten
Johanna Grüssner och
Ålands projektör.

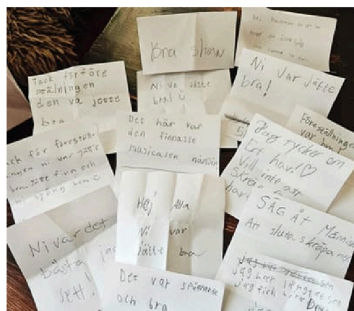

Ensemblen tackar publiken efter fredagens föreställning av "Havsandar", den allra sista.

Ylva Watkins, koreograf och dansare som spelar Havsfruns dotter Klucka i "Havsandar", tog emot flaskpost från publiken.

FOTO: PRIVAT

Skoleleverna skickade bland annat det här budskapet med flaskposten: – SLUTA SKRÄPA NER ERA MOSS GROSSAR!!!

FOTO: PRIVAT

"The greatest rock-and-roll band in the world" i Mariehamn? Avgör själva när Supersuckers kommer till Klubb Ettan på Indigo.

FOTO: PRESSBILD/SUPERSUCKERS.COM

Rockvår på Indigo, Bastun och Alandica

Det amerikanska rockbandet Supersuckers återvänder till Åland den 21 april.

Flera band är på gång till Indigo och Bastun. Och sextio-talsbandet The Animals kommer till Åland med en enda originalmedlem.

Supersuckers, som spelade på Pub Ettan 2018, är bokade till Klubb Ettan på Indigo. Det blir deras enda gig i Finland på en månadslång Europaturné med spelningar i England, Nederländerna Tyskland, Danmark och Sverige.

Trion som titulerar sig "the greatest rock-n-roll band in the world" bildades 1988 och haft stor medlemsomsättning genom åren. Men den här line-upen är samma som var här 2018 – Eddie Spaghetti, bas, "Metal" Marty Chandler, gitarr, och "Captain" Chris Von Streicher, trummor.

Två andra band i garagerock-genren är på väg till Klubb Ettan i vår. New York-trion Miranda And The Beat spelar den 4 april. Och den dansk-brasilianska duon The Courettes, som släppte sin senaste lp The Soul Of The Fabulous Courettes i september, kommer till Klubb Ettan den 18 maj.

Det rör sig på Bastun i Badhusparken också. De svenska banden Erik Lazaroff & Hökarna och Freedom och finländska The Modest Revival Company

är bokade den 8 mars. Och på "Bastunmangel 1.0" den 29 mars spelar tre lokala hårdrockband, Contamination Of Expressions, Torp och Wrecking The Quiet.

Animals på Alandica

Newcastlekombon The Animals, med sångaren Eric Burdon, slog igenom internationellt 1964 med sin version av House Of The Rising Sun. Bandet som började med blues och r'n'b fick en rad pophits, bland annat It's My Life och We Gotta Get Out Of This Place. Det splittrades efter en flytt till USA men har återförenats i olika uppsättningar genom åren. Trummisen John Steel är den enda originalmedlemmen i det Animals som spelar på Alandica stora sal den 9 april.

På Alandica blir det också flera konserter med många covers. Den 11 februari återvänder den finländske gitarristen Antti Kajander och bandet Spanish Castle med fokus på Gary Moores blueslåtar. Linman & Co, med Patrick Linman på sång, gör en classic rock-show den 15 februari. Och den 15 mars hyllar Spirit Of Rock-gänget AC/DC med två svenska gästsolister, Martin "Brajan" Edin, sångare i tributebandet AB/CD, och Angelika "Nika" Häggström.

PATRIK DAHLBLOM

patrik.dahlblom@nyan.ax
tfn 528 452